

PYCHOTA (1) *sb m i [f]*

o oraz a jasne.

sg m N pychota. ◊ [*f A* pychotę.]

Sł stp, Cn brak, Linde XVI w. (jeden z niżej notowanych przykładów).

1. *m Człowiek pyszny, hardy*: Contemptor, Wzgąrdzacz/ pychotá. *Mącz* 442d.

2. [*f Pycha, wyniosłość*: A przez the ssyedm slow przerweczonych kthores pan Iesucrist nakrzizv przemowyl, ssyedm grzechow smyertelnych [...] oddalil. Bo napierwey gdi rzekl: „Owa madka twoia”, oddalil gest pichote. *SprChęd* 102/33.]

Synonimy: 1. *wzgardzacz*; 2. *cf PYCHA* [znac. 1.].

Cf PYCHA, [PYCHAŁKA]

LW